

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> ■ ממצא-key ◊ </p>	
מעילה-השליח שעשה שליחותו		מאן דאמר		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא	השליח שעשה שליחותו - בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו - השליח מעל				■
	כיצד: אמר לו תן בשר לאורחים ונתן להם כבד, כבד - ונתן להם בשר - השליח מעל. אמר לו: תן להם חתיכה חתיכה והוא אומר: טלו שתיים שתיים והם נטלו שלש שלש - כולם מעלו.				◊
	מאן תנא דכל מילתא דמימלך עלה שליח - תרתי מילי הויין?				^
	רבי חסדא: דלא כר"ע				◊ !
	הגודר מן הירק - מותר בדילועין	דתנן: [ת"ק]			◊ !
	אוסר.	רבי עקיבא:			◊ !
	אפילו תימא ר"ע, מי לא בעי לאימלוכי?	אביי:			◊ !
	שפיר קאמר נחמני	כי אמרו רבנן קמיה דרבא, אמר להו:			■
	מאן תנא דפליג עליה דר"ע?				^
	רשב"ג היא				!
	הגודר מן הבשר - אסור בכל מיני בשר, ואסור בראש וברגלים, בקנה, ובכבד, ובלב, ואסור בבשר עופות, ומותר בבשר דגים וחגבים.	דתניא: [ת"ק]			◊ !
	מתיר בראש וברגלים, בקנה ובכבד, ובעופות, ובדגים ובהגבים	רשב"ג:			◊ !
	קרביים לאו בשר הן, ואוכליהן לאו בר איניש.	וכן היה רשב"ג אומר:			■ !
	ולת"ק, מ"ש בבשר עופות - משום דרגיל איניש דאמר לא אשכחי בשרא דחיותא - ואתאי בשרא דציפרא, אי הכי, הכי נמי עביד איניש למימרא לא אשכחי בשרא דחיותא - ואתאי דגים				◊
	ביום הקזה עסקינן, דלא אכיל איניש דגים.	רב פפא:			◊ !
	אי הכי, ציפרא נמי ניכול				◊
	דמסוכר ואכל ציפרא - פרח ליביה כציפרא	דאמר שמואל:			◊
	אין מקיזין דם לא על הדגים, ולא על העופות, ולא על בשר מליח	ועוד תניא:			◊
	ביומא דכייבין ליה עיניה עסקינן, דלא אכיל דגים.	אלא אמר רב פפא:			◊ !
	אמר לו תן לו חתיכה כו'!				◊
	שמע מינה: מוסיף על שליחותו - הוי שליח				◊
	דאמר שליח טול אחת מדעתו ואחת מדעתך, מהו דתימא: עקר שליח שליחותיה דבעה"ב, ולא למעול - קמ"ל.	רב ששת:			◊ !
	אמר לו הבא לי מן החלון או מן הדלוסקמא והביא לו, אע"פ שאמר בעה"ב לא היה בלבי אלא מזה והביא מזה - בעה"ב מעל.				■
	אבל אם אמר לו הבא לי מן החלון והביא לו מן הדלוסקמא, או מן הדלוסקמא והביא לו מן החלון - השליח מעל.				■
	שלח ביד חרש שוטה וקטן, אם עשו שליחותן - בעה"ב מעל, לא עשו שליחותן - חנווני מעל.				■
	שלח ביד פקה, ונוכר עד שלא הגיע אצל חנווני - חנווני מעל לכשיוציא.				■
	כיצד יעשה - נוטל פרוטה או כלי, ואומר: פרוטה של הקדש בכל מקום שהוא - מחולל על זה. שההקדש נפדה בכסף ובשוה כסף.				◊
	אמר לו הבא וכו'				■
	מאי קמ"ל?				◊

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מירא-key ■ מירא-key
--	--------------------------

Talmud Navigator

מעילה-השליח שעשה שליחותו	מירא	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ						
דברים שבלב אינם דברים.																				◊	!				
שילח ביד חרש שוטה וקטן אם עשו וכו'.																						◊	◊		
והא לאו בני שליחותא ננהן																							◊	◊	
עשאו כמעטן של זיתים		רבי אלעזר:																						◊	!
הזיתים מאימתי מקבלין טומאה - משיזעו, זיעת המעטן ולא זיעת הקופה.		דתנן:																						◊	!
כאותה ששנינו נתנו ע"ג הקוף והוליכו, או ע"ג הפל והוליכו - הרי זה עירוב		רבי יוחנן:																						◊	!
אלמא - קא עבדא שליחותיה																									!
ה"נ - איתעביד שליחותיה.																									!
שלה ביד פקח וכו'.																									◊
ואע"ג דלא אידכר שליח																									◊
נזכר בעה"ב ולא נזכר שליח - השליח מעל		ורמינהי:																							◊
מתני' - כשנזכרו שניהם.		רב ששת:																							◊
נתן לו פרוטה, ואמר לו: הבא לי בחציה נרות ובחציה פתילות, והלך והביא לו בכולה נרות, או בכולה פתילות או שאמר לו: הבא לי בכולה נרות, או בכולה פתילות, והלך והביא בחציה נרות ובחציה פתילות - שניהם לא מעלו.																									◊
אבל אם אמר לו: הבא לי בחציה נרות ממקום פלוני, ובחציה פתילות ממקום פלוני, והלך והביא לו נרות ממקום פתילות, ופתילות ממקום נרות - השליח מעל.																									◊
נתן לו שתי פרוטות, ואמר לו: לך והבא לי אתרוג, והלך והביא לו באחת אתרוג ובאחת רימון - שניהם מעלו		[ת"ק]																							◊
בעה"ב לא מעל, שהוא אומר לו אתרוג גדול הייתי מבקש - והבאת לי קטן ורע.		רבי יהודה:																							◊
נתן לו דינר זהב, ואמר לו: לך והבא לי חלוק, והלך והביא לו בשלשה חלוק, ובשלשה טלית - שניהם מעלו		[ת"ק]																							◊
בעה"ב לא מעל, שהוא אומר לו, חלוק גדול הייתי מבקש - והבאת לי קטן ורע.		רבי יהודה:																							◊
שמעת מינה: מאן דאמר לשלוחו זיל זבן לי כורא דארעא, ואזל וחבן ליה ליתכא - קני לוקח																									◊
הכא היכי דמי - כגון דאיתי ליה שוה ו' בשלש.		אמרי:																							◊
בעה"ב לא מעל, שהוא יכול לומר לו חלוק גדול הייתי מבקש והבאת לי חלוק קטן ורע		אימא סיפא: רבי יהודה:																							◊
דא"ל: אי יתב דינר כוליה - אייתית לי שוה ב' דינרין																									◊
ה"נ מסתברא																									◊
בקטנית ששניהם מעלו, שהקטנית בפרוטה וקטנית בדינר.		דקתני: מודה ר' יהודה:																							◊
ה"ד?																									◊
אי באתרא דזבני בשומא																									!
גבי קטנית נמי, דיהב סלע מוזלי ליה טפן																									◊
בדוכתא דמזבני בכני כני, כנא כנא בפרוטה, דהתם פסיק מילתייהו.		רב פפא:																							!

